

Arrest

nr. 162 387 van 18 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 3 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 augustus 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.)

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 5 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.06.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

*S(...), M(...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Georgië
geboren te (...) op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 24.10.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 12.10.2012. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag twee standaard medisch getuigschriften en bijlagen voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 12.10.2012. De voorgelegde medisch getuigschriften bevestigen slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 24.10.2012 werd reeds geoordeeld dat de aandoening(en) van betrokkene niet direct levensbedreigend zijn. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij werpt in een enig middel de schending op van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.

Het middel luidt als volgt:

Door verzoekster werd op 11.10.2012, aangetekend verzonden op 12.10.2012, een medische regularisatieaanvraag gedaan samen met een "medisch getuigschrift" d.d. 2.10.2012 van Dokter R. V. Bij beslissing d.d. 24.10.2012 werd de regularisatieaanvraag van 12.10.2012 onontvankelijk verklaard door verweerster.

In het medisch advies d.d. 24.12.2012 van de arts-adviseur wordt gesteld dat het medisch dossier niet toélaat het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het EVRM,.... Verder wordt in het advies d.d. 24.10.2012 gesteld :

"Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 2.10.2012 mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor haar leven. De beschreven aandoening vereist geen enkele behandeling en heeft geen invloed op de levensverwachting. "

In de beslissing van 24.10.2012 wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur en wordt gesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in paragraaf 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Verder wordt in de beslissing van 24.10.2012 gesteld dat geen rekening kan gehouden worden met de verschillende bijlagen die gevoegd werden bij de aanvraag om reden dat in het "medisch getuigschrift" niet verwezen werd naar deze bijlage.

Om reden dat het medisch getuigschrift d.d.2.10.2012 van huisarts Dokter R. V. vrij summier was en inderdaad de ernst van de ziekte van verzoekster niet vermeld werd, werd er door verzoekster een

nieuwe aanvraag artikel 9ter ingediend op 24 j uni 2013 met een medisch getuigschrift van neuroloog F.D., van het Sint-Vincentius Ziekenhuis te 2018 Antwerpen en werd er een medisch verslag gevoegd bij het "Standaard Medisch Getuigschrift".

In dit nieuwe "medisch getuigschrift" d.d.5.6.2013 wordt duidelijk vermeld dat het gaat om een ernstige mentale retardatie, wordt gesteld dat verzoekster niet zelfstandig kan leven, dat hulp van derden nodig is en bij stopzetting van de medicatie een groot risico is op gedragsproblemen. Tevens wordt vermeld dat hulp van derden noodzakelijk is vermits verzoekster niet zelfstandig kan leven.

Op de bijlage wordt opnieuw vermeld dat verzoekster niet in staat is zelfstandig te functioneren.

Dit alles zijn nieuwe elementen waardoor de ernst en de omvang van de ziekte van verzoekster duidelijk omschreven worden. Dit was niet het geval in de eerste regularisatieaanvraag van verzoekster op 11.10.2012.

Wanneer in de bestreden beslissing gesteld wordt dat de voorgelegde medische getuigschriften slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoekster bevestigen is dit een foutieve motivering vermits uit het medisch attest d.d. 2.10.2012 van Dokter R. V. de ernst van de gezondheidstoestand van verzoekster niet duidelijk naar vorkwam.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat in de beslissing van 24.10.2012 reeds geoordeeld werd dat de aandoeningen van verzoekster niet direct levensbedreigend waren. Uit het "medisch getuigschrift" dd. 5.6.2013 en de bijlage die gevoegd werd bij de aanvraag artikel 9ter van 25.6.2013 blijkt dat de aandoening van verzoekster wel degelijk levensbedreigend is wanneer er geen medicatie en geen hulp van derden aanwezig is.

Verzoekster is dan ook van oordeel dat de regularisatieaanvraag artikel 9ter d.d. 25.6.2013 ten onrechte onontvankelijk werd verklaard."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, alsook artikel 62 van de Vreemdelingenwet, verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens)

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.(...)"

Uit artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-

ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen.

2.3. In casu is de aanvraag om machtiging tot verblijf van 25 juni 2013 op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk verklaard met als motivering dat op 24 oktober 2012 reeds een beslissing was genomen over een eerdere aanvraag van 12 oktober 2012, dat de verzoekende partij bij haar nieuwe aanvraag stukken voegt waaruit blijkt dat haar gezondheidssituatie ongewijzigd is ten aanzien van de eerdere aanvraag, dat in de beslissing van 24 oktober 2012 reeds werd geoordeeld over de aandoening(en) van betrokkene, zodat de nieuwe aanvraag dus niet-ontvankelijk moet worden verklaard op grond van artikel 9ter, § 3, 5°, van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat het standaard medisch getuigschrift dat werd gevoegd bij de eerdere aanvraag vrij summier was en de ernst van de ziekte erin niet werd vermeld, reden waarom zij een nieuwe aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet indiende op 24 juni 2013 met een *nieuw medisch getuigschrift* van 5 juni 2013.

Verzoekende partij betoogt dat in dit nieuwe medisch getuigschrift de ernst van de ziekte duidelijk wordt vermeld en dat het derhalve om nieuwe elementen gaat en niet om elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Het standaard medisch getuigschrift dat werd gevoegd bij de aanvraag van 12 oktober 2012 die leidde tot de beslissing van 24 oktober 2012, maakt melding van een "milde mentale retardatie met betekenisvolle gedragspathologie", er is sprake van 1 geneesmiddel en bij de "gevolgen en mogelijke complicaties indien de behandeling wordt stopgezet" wordt vermeld "gedragsstoornissen, psychische decompensatie". Bij de vraag of mantelzorg medisch vereist is, wordt gesteld: "moeder begeleidt haar al heel haar leven".

De verzoekende partij betoogt dat in het medische getuigschrift dat is gevoegd bij de nieuwe aanvraag sprake is van een ernstige mentale retardatie, van het feit dat verzoekster niet in staat is zelfstandig te functioneren, dat hulp van derden nodig is en dat bij stopzetting van de medicatie er een groot risico is op gedragsproblemen. Zij betoogt dat hieruit blijkt, in tegenstelling tot het attest bij de vorige aanvraag, dat de aandoening van verzoekster wel degelijk levensbedreigend is wanneer er geen hulp en medicatie aanwezig is.

De Raad stelt vast dat in beide aanvragen de mentale retardatie van verzoekster de aandoening is waarop zij zich steunt om een verblijfsmachtiging te krijgen. In beide aanvragen is sprake van één geneesmiddel als medicamenteuze behandeling, van het feit dat zij moet begeleid worden door haar moeder dan wel door derden, bij het desgevallend stopzetten van de medicatie wordt in beide gevallen gewezen op het toenemen van gedragsproblemen. Gelet op deze vaststellingen kan de gemachtigde geen kennelijk onredelijk handelen worden verweten waar hij van oordeel is dat in deze navolgende aanvraag geen nieuwe elementen worden aangevoerd. Een meer uitgebreid standaard medisch getuigschrift brengt niet vanzelfsprekend met zich mee dat er sprake is van nieuwe elementen, net zomin als een andere omschrijving van een mentale aandoening, wanneer uit geen enkel ander element blijkt dat het zou gaan om een betekenisvolle wijziging in de gezondheidstoestand. Waar verzoekster ten slotte nog stelt dat uit de laatste aanvraag blijkt dat er wel degelijk sprake is van een levensbedreigende aandoening, volstaat een verwijzing naar hetgeen hiervoor reeds werd vastgesteld over de inhoud van de medische attesten en waaruit dit geenszins blijkt.

2.4. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat niet deugdzzaam werd geoordeeld en gemotiveerd over haar nieuwe aanvraag in het licht van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS